

UZASADNIENIE

Przedmiot i przebieg postępowania

Pozwem z dnia 25 sierpnia 2022 roku (data stempla pocztowego) wniesionym do Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie powód W. D. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) w S., wniósł o zasądzenie od (...) S.A. z siedzibą w W.: kwoty 7 493,74 zł (tytułem częściowego odszkodowania za uszkodzenia powstałe w dniu 14 grudnia 2021 r. w mieniu w lokalu mieszkalnym nr (...) położonym przy ul. (...), (...)-(...) L., należącym do poszkodowanych R. S., K. S. i E. N.) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 12 stycznia 2022 r. do dnia zapłaty oraz kwoty 400 zł (tytułem zwrotu wydatków związanych z wykonaniem kosztorysu naprawy mienia po szkodzie) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 14 grudnia 2021 roku wskutek zalania doszło do uszkodzenia lokalu mieszkalnego nr (...) przy ul. (...) w L. należącego do poszkodowanych R. S., K. S. i E. N. oraz mienia ruchomego znajdującego się w tym lokalu. Uszkodzone dobra były objęte ważną umową ubezpieczenia mienia z pozwanym ubezpieczycielem. Szkoda została zgłoszona do ubezpieczyciela, który wypłacił na rzecz poszkodowanych odszkodowanie w łącznej wysokości 11 555,45 zł, w tym z tytułu uszkodzenia lokalu i stałych elementów kwotę 9 255,45 zł, a z tytułu uszkodzenia mienia ruchomego kwotę 2 300 zł. Poszkodowani w drodze umowy cesji wierzytelności z dnia 30 marca 2022 r. zbyli swoją wierzytelność na rzecz powoda powstałą w wyniku szkody. Powód wskazał, że kwota wypłaconego odszkodowania była zaniżona i nie umożliwiała przywrócenia uszkodzonego mienia do stanu sprzed szkody (pozew, k. 1-5).

W sprzeciwie pozwanego od nakazu zapłaty z dnia 21 października 2022 roku, (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty od pełnomocnictwa. Pozwany wskazał, że powód w swoim kosztorysie znacząco rozszerzył zakres robót w lokalu, a dla określenia wyceny mienia ruchomego nie przyjął miernika zużycia danego rzeczy, przez co zawyżył wysokość szkody. Ustalona zaś przez pozwanego kwota odszkodowania w pełni rekompensowała szkodę powstałą w majątku poszkodowanych. Pozwany proponował przy tym także polubowne załatwienie sprawy (sprzeciw, k. 36-v).

Ostatecznie strony nie doszły do porozumienia co do zawarcia ugody, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Ustalenia faktyczne

W dniu 14 grudnia 2021 roku ok. godz. 10:00 doszło do uszkodzenia rury zasilającej łazienkę w ciepłą wodę i tym samym do zalania lokalu mieszkalnego nr (...) położonego w L. przy ul. (...), należącym do R. S., K. S. i E. N. wraz z piwnicą. Lokal ten jak i mienie ruchome znajdujące się w jego obrębie były objęte umową ubezpieczenia mienia w wariancie (...)– nr polisy (...) w (...) S.A. Szkoda została zgłoszona w dniu 16 grudnia 2021 roku. W związku z ww. zdarzeniem ubezpieczyciel przeprowadził postępowania likwidacyjne, które zostały zarejestrowane pod numerem (...) dotyczącej uszkodzeń lokalu oraz pod numerem PL (...) w zakresie uszkodzeń mienia ruchomego.

(akta szkody na płycie zawierające druk zgłoszenia szkody majątkowej, str. 1-2 pliku pdf oraz dokumentację fotograficzną uszkodzeń w lokalu po szkodzie, str. 19-24, pliku pdf, k. 62; polisa k. 10-v; ogólne warunki ubezpieczenia (OWU (...)), k. 11-16v)

Po dokonaniu przez ubezpieczyciela oględzin w celu ustalenia wysokości szkód przyznał on w dniu 10 stycznia 2022 r. i wypłacił poszkodowanym odszkodowanie tytułem uszkodzenia lokalu i stałych elementów w łącznej kwocie 9 255,45 zł, zaś w dniu 11 stycznia 2022 r. kwotę 2 300 zł tytułem uszkodzenia mienia ruchomego w mieszkaniu. Ubezpieczyciel nie zakwestionował podanych przez poszkodowanych wartości ruchomości (w tym chodnika, wagi szklanej, kanapy, dywanu), ale w przypadku komody, kredensu i szafki na budy wartość wskazaną przez poszkodowanych obniżył o

oszacowany przez siebie stopień zużycia (40 lub 50%), stąd zamiast żądanej kwoty 4 070 zł z tego tytułu wypłacił 2 300 zł.

(pisma dot. wypłaty odszkodowania k. 17, 18; akta szkody na płycie zawierające wycenę uszkodzeń mienia ruchomego lokalu, str. 44 pliku pdf, k. 62)

Poszkodowani R. S., K. S. i E. N. w dniu 30 marca 2022 roku zbyli wierzytelność przysługującą im przeciwko ubezpieczycielowi z tytułu umowy ubezpieczenia majątkowego za poniesioną szkodę z dnia 14 grudnia 2021 roku polegającą na uszkodzeniu lokalu mieszkalnego położonego przy ul. (...) w L. i mienia ruchomego w nim się znajdującego – wskutek zalania – na rzecz W. D., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...).

(umowa cesji, k. 7-8, pełnomocnictwo, k. 9)

Przed wystąpieniem z powództwem W. D. zlecił sporządzenie wyliczenia szkody w uszkodzonym lokalu położonym przy ul. (...) w L.. Na podstawie kosztorysu nr (...) sporządzonego przez G. L., będącego głównym rzeczoznawcą spółki (...) Sp. z o.o., ustalono, że usunięcie skutków szkody z dnia 14 grudnia 2022 r. w postaci wykonania robót remontowo – budowlanych w lokalu obejmowało koszty w wysokości 14 979,19 zł brutto. Dodatkowo rzeczoznawca wycenił szkodę powstałą w mieniu ruchomym znajdującym się w lokalu na kwotę 4 070 zł. Łączna kwota należna za przywrócenie mienia do stanu sprzed szkody została więc oszacowana na 19 049,19 zł. Koszt sporządzenia tego kosztorysu wyniósł 400 zł netto (492 zł brutto).

(kosztorys nr (...), k. 19-25, faktura nr (...), k. 26).

Powód prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...), a przedmiotem jego działalności jest m. in. pozostała finansowa działalność usługowa, gdzie indziej niesklasyfikowana, z wyłączeniem ubezpieczeń i funduszy emerytalnych (kod (...) 64.99.z).

(wydruk z (...), k. 27-v).

Wysokość kosztów przeprowadzonych robót budowlanych potrzebnych do usunięcia skutków szkody powstałej w dniu 14 grudnia 2021r. w budynku mieszkalnym nr (...) przy ul. (...) w L. z uwzględnieniem zapisów § 13-15 OWU w wariantcie ochrony od wszystkich ryzyk i według cen S. aktualnych w I kwartale 2022 r. wynosi 12 706,48 zł brutto. W wyniku zdarzenia uszkodzeniu uległo: w łazience (szafka łazienkowa, waga łazienkowa, ściany oraz sufit), w kuchni (szafki kuchenne, ściany), w przedpokoju (podłoga z paneli, ściany, szafa wnękowa, szafka na buty oraz chodnik), w salonie (podłoga z paneli, ściany, komoda, kredens oraz dywan), w pokoju małym (podłoga z paneli, ściany), w piwnicy (kanapa).

(opinia biegłego, k. 81-87, opinia uzupełniająca wraz z kosztorysem, k. 139-153)

Omówienie dowodów

Sąd oparł się na dowodach wymienionych powyżej. Ich wiarygodność nie budziła wątpliwości stron, a okoliczności faktyczne zasadniczo nie były przedmiotem sporu między stronami. Sporne między stronami było ustalenie zakresu prac niezbędnych do usunięcia powstałej szkody oraz wysokość należnego powodowi odszkodowania. Z uwagi na konieczność ustalenia wysokości kosztów naprawy powstałej szkody, sąd dopuścił dowód z opinii biegłego.

Biegły dokonał wyliczeń zgodnie z tezą dowodową zakreśloną przez Sąd i na ich podstawie Sąd ustalił, iż koszt naprawy uszkodzonego w dniu 14 grudnia 2021 r. lokalu mieszkalnym poszkodowanych w L. przy ul. (...) wyniósł 12 706,48 zł brutto. Biegły sporządził kosztorys napraw, z uwzględnieniem cen robocizny i materiałów aktualnych najpierw na IV kwartał 2022 r. dla województwa (...), a w opinii uzupełniającej z uwzględnieniem cen z I kwartału 2022 r., przy czym Sąd przyjął, że właściwy dla ustalenia wysokości odszkodowania będzie drugi ze sporządzonych wariantów. Kosztorys ten został sporządzony przejrzyście, nie zawierał błędów rachunkowych ani merytorycznych.

Powód kwestionował opinię główną wskazując na zakres technologicznych prac i kosztów budowlanych, których biegły w swoim zakresie nie uwzględnił. Wskazał także, iż sama wartość odszkodowania za szkodę w mieniu ruchomym wynikała wprost z treści § 13 ust. 2 pkt 7 OWU i do jego wyliczenia nie potrzebna była wiedza specjalistyczna. Biegły przekonująco odpowiedział na zgłaszane zarzuty w opinii uzupełniającej przedstawiając także kosztorys napraw budowlanych w lokalu z uwzględnieniem cen z I kwartału 2022 r., zgodnie z tezą postanowienia Sądu z dnia 1 czerwca 2023 r. Tak sporządzonej opinii uzupełniającej żadna ze stron nie kwestionowała – powód w swoim kolejnym piśmie z 1 sierpnia 2023 r. (k. 166) nie zgłosił do niej kolejnych zastrzeżeń..

W kwestii prowadzonej przez powoda działalności gospodarczej Sąd oparł się na wydruku z (...) załączonego do pozwu (k. 27-v).

Ocena prawna

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Ustalenie prawa do odszkodowania od ubezpieczyciela, wysokość odszkodowania

Kwestię odpowiedzialności odszkodowawczej w niniejszej sprawie regulowała zawarta między poszkodowanym R. S. a pozwanym umowa ubezpieczenia nieruchomości, obejmująca ubezpieczenie mieszkania nr (...) wraz z jego stałymi elementami położonego w L. przy ul. (...) oraz mienia ruchomego, w tym ruchomości domowych, na którą składały się polisa ubezpieczenia (...) nr (...) dla ubezpieczającego R. S. – w wariantcie od wszystkich ryzyk oraz ogólne warunki kompleksowego ubezpieczenia (OWU) (...).

Zgodnie z § 5 ust. 1 OWU zakresem ubezpieczenia objęte są szkody polegające na zdarzeniach losowych, przepięciach, dewastacjach i innych wypadkach ubezpieczeniowych.

Ponadto zgodnie z art. 805 § 1 i § 2 pkt 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się, w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Przy ubezpieczeniu majątkowym świadczenie ubezpieczyciela polega w szczególności na zapłacie określonego odszkodowania za szkodę powstałą wskutek przewidzianego w umowie wypadku, przy czym w myśl art. 824¹ § 1 k.c., o ile nie umówiono się inaczej, suma pieniężna wypłacona przez ubezpieczyciela z tytułu ubezpieczenia nie może być wyższa od poniesionej szkody. Odszkodowanie ma zasadniczo na celu naprawienie szkody wyrządzonej ubezpieczającemu lub ubezpieczonemu w wyniku zajścia wypadku ubezpieczeniowego.

W niniejszej sprawie ubezpieczyciel nie kwestionował zajścia wypadku ubezpieczeniowego w dniu 14 grudnia 2021 roku i wypłacił poszkodowanemu z tego tytułu odszkodowanie w łącznej kwocie 11 555,45 zł. Pozwany kwestionował jedynie zasadność żądania powoda w wysokości przewyższającej wypłaconą kwotę, która pozwoliła, w jego ocenie, w pełni na przywrócenie uszkodzonego mienia do stanu sprzed zdarzenia.

Zgodnie z § 13 ust. 1 OWU (k. 12v) (...) ustala wysokość odszkodowania w kwocie, która odpowiada wysokości poniesionej szkody i nie przekracza sumy ubezpieczenia wskazanej w polisie oraz uwzględnia limity odpowiedzialności określone w § 5 ust. 4, § 6 ust. 5 i § 12. Stosownie do § 13 ust. 2 pkt 1 OWU (...) ustala wysokość odszkodowania dla mieszkania w przypadku innego rodzaju szkód niż szkoda całkowita – w wartości nowej. Z kolei dla ruchomości domowych i stałych elementów w ubezpieczeniu mienia ruchomego odszkodowania ustalano: a) w wartości nowej albo b) w wartości rzeczywistej – w zależności od tego, którą z powyższych wartości wybrał ubezpieczający przez zawieraniu umowy ubezpieczenia dla ustalenia sumy ubezpieczenia (§ 13 ust. 2 pkt 7 OWU (...)). Z polisy ubezpieczeniowej poszkodowanego R. S. wynika, iż dla mienia ruchomego suma ubezpieczenia jest ustalona w wartości nowej.

Dodatkowo § 14 ust. 1 OWU (k. 12v) przewiduje, że w ubezpieczeniu nieruchomości i ubezpieczeniu stałych elementów wysokość odszkodowania ustalana jest na podstawie kosztorysu, który sporządziło (...) w eksperckim systemie kosztorysowania robót i obiektów budowlanych lub w oparciu o cenniki budowlane opracowane przez podmioty

wyspecjalizowane w zakresie budownictwa. Z kolei dla wysokości odszkodowania ustalonego dla ruchomości domowych w wysokości kosztów naprawy nie może przekroczyć wartości nowej przedmiotu ubezpieczenia, jeżeli jest on ubezpieczony w wartości nowej (§ 14 ust. 9 pkt 1 OWU).

Natomiast w § 15 (k. 12v) wskazano, że przy ustalaniu wysokości odszkodowania (...) uwzględnia wartość pozostałości po uszkodzonym lub zniszczonym przedmiocie ubezpieczenia, jednak nie uwzględnia wartości naukowej, kolekcjonerskiej, artystycznej, zabytkowej lub pamiątkowej oraz kosztów, które wynikają z braku części zamiennych lub materiałów potrzebnych do przywrócenia stanu sprzed szkody. Wysokość odszkodowania (...) ustala na podstawie cen z dnia jego ustalenia.

Sposób określenia wartości nowej wynika zaś z definicji zawartych w § 2 OWU. W myśl pkt 46 § 2 OWU „wartość nowa” to wartość, która odpowiada kosztom przywrócenia mienia do stanu nowego lecz nie ulepszanego. Dla mieszkania stanowi ona wartość, która odpowiada kosztom naprawy lub odbudowy, która jest określona z uwzględnieniem dotychczasowej konstrukcji, wymiarów i standardów wykończenia oraz przy zastosowaniu takich samych lub najbardziej zbliżonych materiałów, przy uwzględnieniu średnich cen występujących na terenie, na którym wystąpił wypadek ubezpieczeniowy. W stosunku do ruchomości domowych oznacza wartość, która odpowiada kosztom naprawy lub nabycia (wytworzenia) nowego przedmiotu tego samego lub najbardziej zbliżonego rodzaju, tej samej lub najbardziej zbliżonej marki, typu oraz o tych samych lub najbardziej zbliżonych parametrach, przy uwzględnieniu średnich cen występujących na terenie, na którym wystąpił wypadek ubezpieczeniowy. Z kolei wartość, która odpowiada kosztom naprawy lub odbudowy określona jest zgodnie z zasadami kalkulacji i ustalania cen robót budowlanych, elektrycznych i instalacyjnych, stosowanych w budownictwie. Dla określenia tej wartości (...) uwzględnia również koszty transportu, montażu, demontażu.

Sąd w oparciu o sporządzoną w sprawie opinię biegłego uznał za częściową słuszną argumentację przedstawioną przez stronę powodową. Wypłacona kwota ubezpieczenia nie rekompensowała bowiem poniesionej przez poszkodowanych szkody. Z ustaleń biegłego wynika, że koszty naprawy usunięcia szkód w mieszkaniu nr (...) przy ul. (...) w L. oszacowane według cen robocizny i materiałów z I kwartału 2022 r., a więc w okresie wystąpienia szkody wynosiły 12 706,48 zł brutto. Argumenty strony powodowej o konieczności wykonania dodatkowych prac naprawczych, których biegły miał nie uwzględnić w swoim kosztorysie ostatecznie nie były przekonujące. Biegły bowiem przedstawił w swojej opinii uzupełniającej, że części tych prac jak i ich koszt została uwzględniona w kosztorysie (jak np. osuszanie pomieszczenia, uwzględnienie kosztów zużycia energii elektrycznej, zakupu paneli podłogowych i listew przypodłogowych), a część nie miała zastosowania w sprawie (jak np. koszt wywiezienia i utylizacji pozostałości poremontowych). W ocenie Sądu powód z kolei nie wykazał żadnym innym dowodem załączonym do sprawy, aby istotnie jakiś jeszcze inny koszt napraw konieczny do przywrócenia lokalu do stanu sprzed szkody nie został w tym kosztorysie uwzględniony.

Sąd ostatecznie nie zgodził się również z powodem co do tego, że ustalenie wysokości szkody powinno odbyć się według cen aktualnych na dzień opracowania opinii głównej, tj. IV kwartał 2022 r. Powód powoływał się na § 15 ust. 2 zd. 1 OWU, zgodnie z którym wysokość odszkodowania (...) ustala na podstawie cen z dnia jego ustalenia. Dla rozstrzygnięcia tej wątpliwości należy zwrócić uwagę na podstawę dochodzonego roszczenia – czy było nim niewykonanie umowy ubezpieczenia, czy też nienależyte wykonanie zobowiązania z umowy ubezpieczenia (art. 471 k.c.). Pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne, ustalił i wypłacił ustaloną kwotę odszkodowania, toteż nie może być mowy o tym, by swojego zobowiązania nie wykonał. To, czy przyznane odszkodowanie faktycznie rekompensowało szkodę, należy raczej upatrywać w kategorii należytego lub nienależytego wykonania zobowiązania. W celu oceny, czy pozwany w sposób należyty wykonał swoje zobowiązanie, adekwatne będzie posłużenie się cenami materiałów i usług aktualnymi na datę jego wykonania. Tylko w taki sposób można dokonać oceny, czy wypłacone odszkodowanie wystarczyło na przeprowadzenie niezbędnych do usunięcia szkody prac, czy nie. W przeciwnym wypadku – wzięcia pod uwagę cen aktualnych na dzień sporządzania opinii lub wyrokowania – dokonanie takiej (racjonalnej) oceny jest niemożliwe z powodu zmiany cen w czasie. Porównywanie odszkodowania ustalonego według cen z jednego momentu w czasie i według cen z innego, późniejszego o 1-3 lata, może prowadzić do paradoksów i pojawienia się trudnych do usunięcia wątpliwości. Może się bowiem okazać, że zaproponowany przez ubezpieczyciela

zakres prac był właściwy, ale ze względu na zmianę cen biegły w sprawie sądowej wyliczył aktualną wartość tych prac na kwotę wyższą niż ubezpieczyciela 1-3 lata wcześniej. Zgodnie ze stanowiskiem powoda w takiej sytuacji Sąd powinien zasądzić różnicę między tymi wartościami, choć nie sposób ubezpieczycielowi w takiej sytuacji postawić zarzutu co do sposobu wykonania przez niego zobowiązania. W przypadku istotnego wzrostu cen może, w skrajnym przypadku, dojść wręcz do sytuacji, w której wykonanie nawet mniejszego zakresu prac według cen aktualnych byłoby bardziej kosztowne niż szerszego zakresu 1-3 lata wcześniej, gdy to ubezpieczyciel ustalał odszkodowanie. Oparcie się na cenach z daty orzekania przez sąd w sposób pożądanym przez powoda oznaczałoby również, że jeśli zakres niezbędnych prac ustalonych przez biegłego pokrywały się nawet w bardzo dużym zakresie z tym ustalonym przez ubezpieczyciela, to odszkodowanie i tak uwzględniałoby wzrost cen wykonania tych prac – nawet jeśli ubezpieczyciel już wcześniej za nie przyznał odszkodowanie (tylko że wcześniej). Innymi słowy stanowisko prezentowane przez powoda obciąża zjawiskiem wzrostu cen materiałów i usług wyłącznie ubezpieczyciela, podczas gdy w zwyczajnych warunkach obrotu taki wzrost powinien kontrahentów dotykać w możliwie równym stopniu.

Z tego względu § 15 ust. 2 zd. 1 OWU nie można rozumieć więc jako uzasadniającego w każdym wypadku opieranie się w postępowaniu sądowym na cenach aktualnych na datę orzekania. Skoro ubezpieczyciel przeprowadził postępowanie likwidacyjne i ustalił odszkodowanie według cen wówczas aktualnych, to zachował się zgodnie z § 15 ust. 2 zd. 1 OWU. W takim przypadku w sprawie sądowej Sąd powinien ocenić, czy w momencie ustalania tego odszkodowania ubezpieczyciel prawidłowo określił zakres niezbędnych prac, materiałów oraz ich koszt – a nie prowadzić ustaleń tak jakby ubezpieczyciel zupełnie zaniechał przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego i wypłacenia odszkodowania. W sprawie niniejszej jest to tym bardziej słuszne z tego powodu, że powód nie jest bezpośrednio poszkodowanym w sprawie i to nie on usunął lub będzie usuwał szkodę (wykonywał naprawy) w majątku cedenta (przynajmniej nic takiego nie wynika z przedłożonej umowy cesji), nie będzie więc musiał nabywać materiałów i usług po wypłacie przez (...) dochodzonego odszkodowania.

Mając więc na uwadze, iż poszkodowanym wypłacona została już kwota odszkodowania za szkodę powstałą w lokalu mieszkalnym w wysokości 9 255,45 zł, powód mógł domagać się zapłaty kwoty 3 451,03# zł stanowiącej różnicę pomiędzy wartością szkody, którą Sąd ustalił na podstawie opinii biegłego na okres jej powstania (12 706,48 zł brutto) a wypłaconą już kwotą odszkodowania.

Odnosząc się zaś z kolei do wyceny szkody w mieniu ruchomym poszkodowanych, Sąd zgodził się w tym zakresie z argumentacją przedstawioną przez powoda. Art. 13 ust.2 pkt 7 OWU wskazywał bowiem na to, że przy wypłacie odszkodowania za szkody w mieniu ruchomych, podstawą jego naliczenia była albo wartość nowa albo rzeczywista danej rzeczy ruchomej ustalona z potrąceniem procentowego jej zużycia – w zależności od wariantu wybranego w umowie ubezpieczenia. Z polisy ubezpieczeniowej wynikało, że suma ubezpieczenia w zakresie ubezpieczenia mienia ruchomego miała być ustalona w wartości nowej. Na tej podstawie nie sposób przyjąć, że procentowe potrącenie z ustalonej kwoty odszkodowania należności za uszkodzenia danej ruchomości w wyniku zdarzenia z dnia 14 grudnia 2021 r. miałyby w tym przypadku jakiegokolwiek uzasadnienie.

Powód nie kwestionował bowiem, aby wartość tych rzeczy przed szkodą została oszacowana w sposób nieprawidłowy. Wskazywał jedynie na to, że niesłuszne jest, aby w celu wyrównania uszczerbku w majątku poszkodowanych powstałego po szkodzie, należne z tego tytułu odszkodowanie miało zostać obniżone do sumy wartości rzeczywistej każdej z ruchomości tj. z uwzględnieniem procentowego ich uszkodzenia. Sąd zgodził się z tym stanowiskiem i uznał, że powód mógł domagać się dopłaty z tego tytułu kwoty odszkodowania w wysokości 1 770# zł jako różnicy pomiędzy wartością odtworzeniową rzeczy wyliczoną przez pozwanego na kwotę 4 070# zł, a kwotą już wypłaconego odszkodowania (2 300 zł).

Tym samym Sąd uznał powództwo z tytułu wypłaty odszkodowania za powstałą szkodę zarówno co do lokalu jak i ruchomości w nim się znajdującym za zasadne do kwoty 5 221,03 # zł. Żądanie odszkodowania w kwocie przewyższającej kwotę zasądzoną Sąd oddalił, z przyczyn opisanych powyżej.

Odszkodowanie w wysokości kosztów sporządzenia prywatnego kosztorysu napraw

Na skutek dokonania cesji wierzytelności cesjonariusz wstępuje w sytuację prawną cedenta jako wierzyciela. W sytuacji, w której przedmiotem przelewu jest roszczenie odszkodowawcze z tytułu dobrowolnej umowy ubezpieczenia, cesjonariuszowi przysługują więc wierzytelności w takiej wysokości, jakie przysługiwały poszkodowanemu w momencie cesji, ale też i dalsze wierzytelności mieszczące się w ramach umowy tego ubezpieczenia.

Zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik obowiązany jest do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Naprawa szkody w tym przypadku następuje według zasad ustalonych w art. 361 k.c., tzn. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W tych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

W ocenie Sądu, powód nie wykazał zasadności poniesienia kosztów oszacowania wysokości szkody w mieniu poszkodowanych po zdarzeniu z dnia 14 grudnia 2021 r. Sąd niezmiennie podtrzymuje swoje stanowisko wielokrotnie już wyrażane w sprawach z powództwa powoda, a mianowicie że zlecenie przez niego wycen spółce (...) (której jest współnikiem) rodzi pewne podejrzenie, że zlecając wyceny tej spółce powód nie kierował się obiektywną potrzebą i opłacalnością tej oferty (z perspektywy osoby poszkodowanej – obowiązanej do minimalizacji szkody), tylko chęcią zrefundowania przez ubezpieczyciela wydatku powoda na rzecz spółki, której jest współnikiem. Co jednak najistotniejsze, powód w zakresie prowadzonej działalności gospodarczej sam zajmuje się działalnością związaną z oceną ryzyka i szacowaniem poniesionych strat, wobec czego oszacowanie przez niego kosztów wyceny takiego mienia nie powinno wymagać zasięgnięcia opinii osoby trzeciej, a ewentualne wydatki z tym związane stanowią koszty prowadzonej działalności gospodarczej. Z pewnością zatem koszt zasięgnięcia takiej opinii w przypadku powoda nie jest wydatkiem celowym, który winien mu zwrócić pozwany ubezpieczyciel.

Powództwo w zakresie zapłaty kwoty 400 zł podlegało tym samym oddaleniu.

Odsetki

Zakład ubezpieczeń zobowiązany był do wypłaty odszkodowania zgodnie z treścią art. 817 k.c. w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia o wypadku i wystąpieniu szkody. Z treści akt szkodowych dołączonych do sprawy wynika, że pozwany o szkodzie był zawiadomiony 16 grudnia 2021 r., a zatem ostatnim dniem tego 30-dniowego okresu był 17 stycznia 2022 r. (art. 115 k.c.), a od kolejnego dnia poszkodowanym (następnie powodowi) przysługiwały odsetki ustawowe za opóźnienie na podstawie art. 481 k.c.

Dlatego Sąd zasądził odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty przyznanego odszkodowania tj. 5 221,03 zł od dnia 18 stycznia 2022 r. do dnia zapłaty.

Powód wnosił zaś o zasądzenie odsetek od kwoty odszkodowania od dnia 12 stycznia 2022 r. W tym dniu pozwany nie pozostawał jeszcze w opóźnieniu ze spłatą. Dlatego też w zakresie od 12 do 17 stycznia roszczenie odsetkowe zostało oddalone.

Koszty postępowania

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem Sąd w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty wzajemnie znosi lub stosunkowo rozdziela. W niniejszej sprawie oddaleniu podlegała część roszczenia w związku z czym Sąd dokonał stosunkowego rozdzielenia kosztów.

Powód wygrał sprawę w 66% (5 221,03 / 7 893,74 * 100%), może więc domagać się od pozwanego zwrotu 66% poniesionych kosztów postępowania (500 zł opłaty sądowej, 17 zł opłaty skarbowej i 1 800 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego na podstawie § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie – w aktach sprawy brak natomiast potwierdzenia uiszczenia zaliczki na poczet wynagrodzenia

biegłego przez powoda), czyli 1 529,22 zł. Pozwany mógł żądać od powoda pokrycia 34% poniesionych kosztów (17 zł opłaty skarbowej, 1 800 zł tytułem wykorzystanej zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego i 1 800 zł kosztów zastępstwa procesowego na podstawie § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych), czyli 1 229,78 zł. Po zbilansowaniu tych kwot otrzymuje się 299,44# zł i taką też sumę Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda, powiększając ją o odsetki ustawowe za opóźnienie – art. 98 §1¹ k.p.c.

W związku z tym, że w toku postępowania Skarb Państwa tymczasowo pokrył wynagrodzenie dla biegłego do kwoty 554,5#0 zł, należało tym wydatkiem obciążyć strony stosunkowo w zakresie w jakim przegrały one sprawę tj. powoda do kwoty 188,53 zł (34% * 554,50 zł) a pozwanego do kwoty 365,97 zł (66% * 554,50 zł) zgodnie z art. 113 ust. 1 w zw. z art. 83 ust. 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

Zarządzenie:

1. (...)

2. (...)

(...)